

delen af, hvad man ellers maa give til Lærerkrafter. Derfor er der mange Kommuner, som se deres Fordel i at ansætte Forskolelærere. Men det skal ikke tjene til at højne vor Læreruddannelse, paa ingen Maade. Tværtimod har det sænket Niveauet meget betydeligt, at Landet er blevet oversvømmet med den Mængde Forskolelærere.

Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister finder, at der ingen Grund er til at gaa videre med Hensyn til Tilsladelse til at oprette Forskoleseminarier. Staten har et i Vejle, og desuden er der vist 4 private, det er vokset op til en hel Industri at uddanne Forskolelærere. Det glæder mig derfor at høre, at den højtærede Minister mener, det kan være tilstrækkeligt, jeg mener, det er alt for mange. Det glædede mig ogsaa at høre den Sympati, som den ærede Minister havde for det Spørgsmaal, jeg rejste om Forbedring af Lønningerne for vore Seminarier, og jeg kan paa ingen Maade slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) fremsatte. Han sagde, at der var ingen tvungende Nødvendighed for at give en ny Lønningslov for Seminarierne. Jo, det er der. Stillingen er i Øjeblikket den, at unge, vel kvalificerede Mænd ere langt bedre tjente med at gaa til Folkeskolen, der ville de faa en bedre Løn. Hvis de f. Eks. søge Ansættelse i København og Frederiksberg, faa de bedre Lønning og naa hurtigere op paa den samme Slutningsløn end ved at ofre sig for Seminarievirksomheden. Det burde dog være saaledes, at de bedste Lærerkrafter, man har indenfor Lærerverdenen, burde knyttes til Seminarierne. De kunne ikke faa Krafter, som ere gode nok. Hvis der i Øjeblikket bliver et Embede ledigt ved Seminarierne, er det ikke de bedste, man faar. Man maa nøjes med dem, der kunne finde deres Regning ved at gaa den Vej. De virkelig gode Krafter afskære sig fra de gode Chancer ved at gaa til Seminarierne. Hvis de gaa ind til Københavns eller Frederiksbergs Skolevæsen, have de Chancen for at kunne blive Inspektører og Overlærere, hvorved de ville faa en betydelig højere Løn end ved Seminarierne. Udsigten til at blive Seminarieforstander er meget ringe. Det er en meget uheldig Ting, men det ser ud, som om Seminarieforstanderne altid skulle være Teologer. Teologerne ere ellers fejede ud omtrent alle Steder i Skolen. Ved Almenskolen dominerede de tidligere, der kan man ikke bruge dem

mere, men de staa allevegne som Forstandere for Seminarierne. Jeg ønsker, man maa komme bort derfra.

Det ærede Medlem fra Vordingborg var altsaa absolut imod, at vi skulde søge at faa forbedret Lønnen for Seminarielærerne. Vi vide naturligvis, hvad Grunden er dertil. Det er Militarismens døde Haand, der lægger sig kvælende over alt i vort Land. Det ærede Medlem er netop en af dem, der have været med til at faa Militarismen frem. Den faar Lov til at æde først, den tager saa rigeligt for sig, at næsten alt andet maa lide derved. Det maa vel Seminarielærerne ogsaa forstaa, at det er et Offer, de bringe paa Forsvarsvæsenets Alter, naar de maa opgve at faa en Lønningslov i den kommende Tid.

Jeg vil endnu gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, som jeg glemte første Gang, jeg havde Ordet. Det angaar Forskolelærere. Naar det nu ser ud til, at vi i de kommende Aar ville vedblive med at producere disse mange Forskolelærere, forekommer det mig underligt, at man nægter dem Adgang til Statens Lærerhøjskoler. Jeg synes, at netop med den ringe Uddannelse, de faa paa Seminariet, var der særlig Grund til at give dem Adgang til at faa Undervisning paa Statens Lærerhøjskole. Men det har man hidtil nægtet dem, jeg ved ikke af hvilken Grund. Maaske mener man, at de ere saa umodne, at de fuldstændig mangle Forudsætning for at kunne følge med. Jeg ved ikke, hvad Grunden er, men Faktum er, at de ikke maa faa Adgang til at udvide deres Uddannelse ved Statens Lærerhøjskole.

Carl Hansen: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ind paa en Diskussion om hele Læreruddannelsesspørgsmaalet. Det kan sikkert ikke ske paa Grundlag af det foreliggende Forslag. Jeg udtalte mig ikke som en aldeles bestemt Modstander af et Forslag om at forbedre Seminarielærernes Lønninger. Jeg sagde blot derom, at kun, naar det var en tvungende Nødvendighed, burde det komme frem. Men denne tvungende Nødvendighed ser jeg ikke er til Stede i Øjeblikket. Jeg tror, at det ærede Medlem har Uret, naar han mener, den er til Stede. For ganske vist er det saaledes, at en Lærer kan gaa til Københavns og Frederiksbergs Skolevæsen og faa en Løn, der er lige saa stor, som Seminarielærernes er i Øjeblikket, men vi skulle huske paa, at i København